

MASNOVITO

BIBLIOTEKA OTVORENA KNJIGA

Urednik:
Dijana Gajović

Recezeni:
Dragana Racković
Snežana Leovac

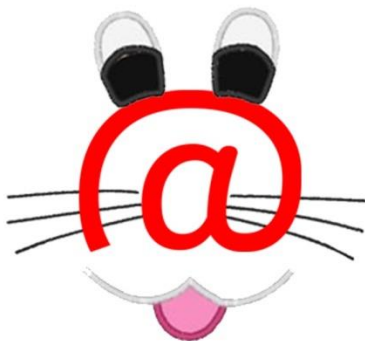
Za izdavača:
OŠ „21. Maj“
Priprema: **Mima Redžović**

Štampa: **Kami Art**

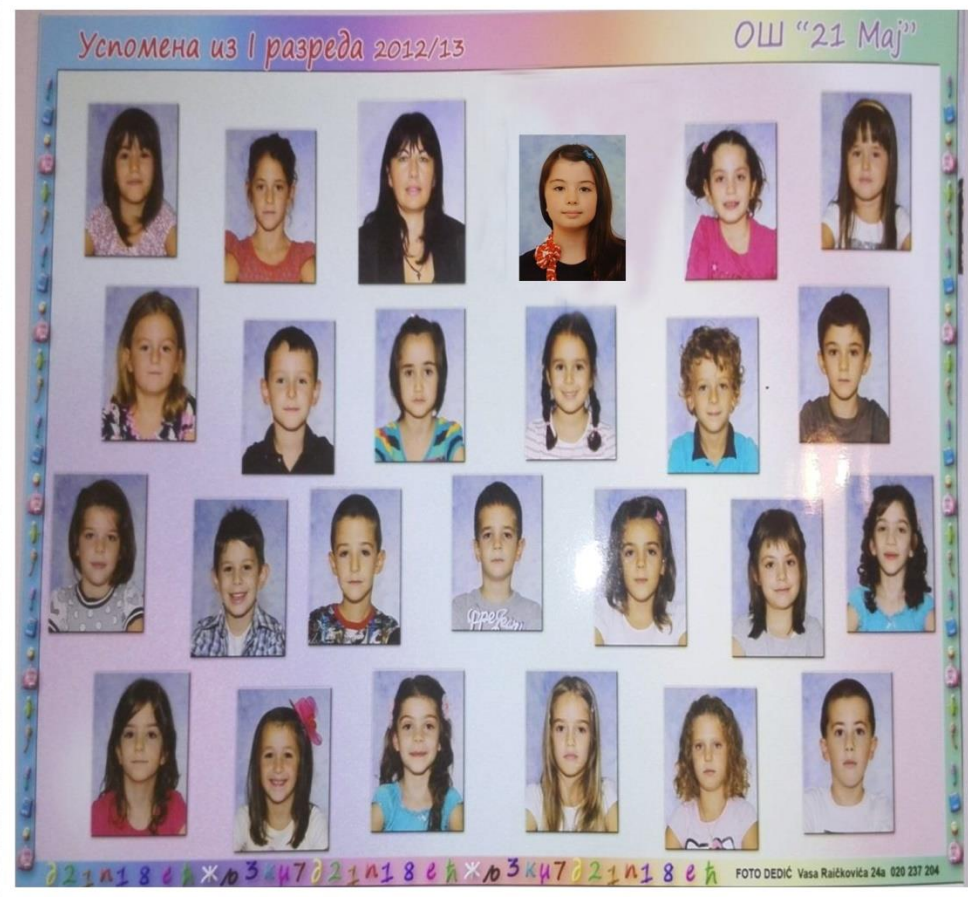
Odjeljenje 4a – OŠ „21. Maj“

MAŠTOVITO

Podgorica, 2016. godina

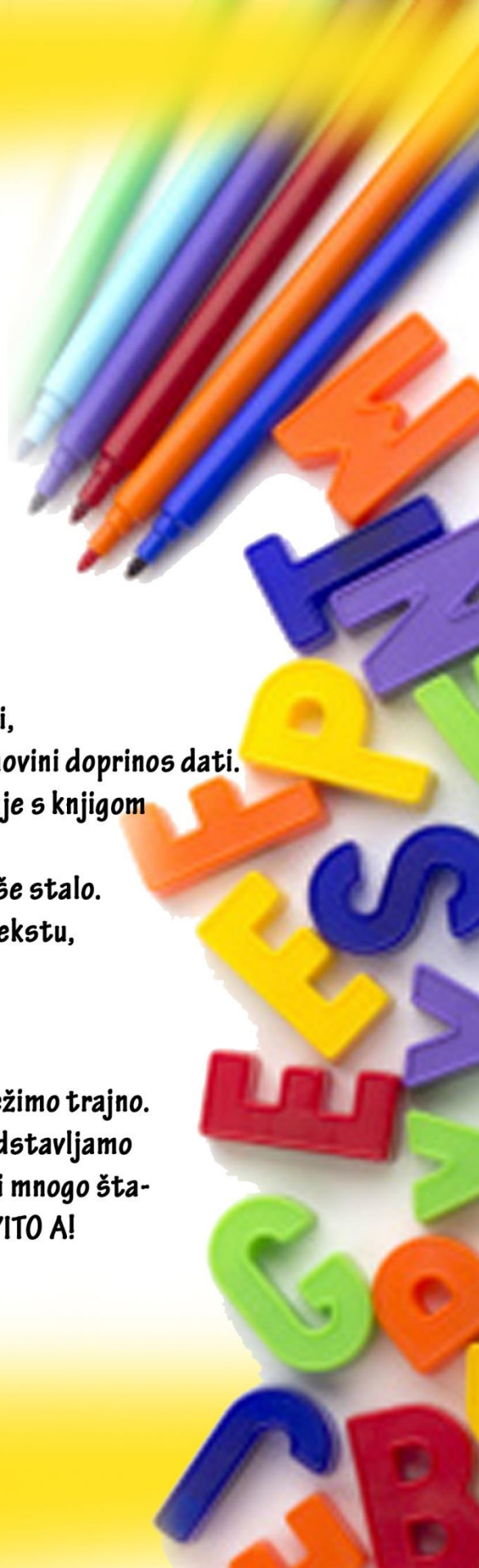
Slika odjeljenja

Umjesto predgovora

Mi smo djeca novog doba,
kompjuterski neki klinci,
al' nas teške brige more,
jer nam naši mnogo o knjizi govore.
Kada jednom zavirismo
u taj čudesni svijet knjige
razbukta se naša mašta,
pa i mi počesmo pisati svašta.
Zaželjesmo i sami pisati mami i tati,
htjedosmo pjesmom učiteljici i domovini doprinos dati.
Malo po malo shvatismo da i druženje s knjigom
donosi radosti ne baš malo,
pa nam je svakog dana do pisanja više stalo.
Radovasmo se svakom dramskom tekstu,
svakoj ulozi sjajnoj.
Zavoljesmo recitovanje
i pisanje bajno,
pa odlučismo da naše radove zabilježimo trajno.
Zato danas pred vama ponosno predstavljamo
našu zajedničku knjigu misli, snova i mnogo šta-
naš zlata vrijedan zbornik MAŠTOVITO A!

Odjeljska zajednica IV a

ODJELJENJE IVa

OŠ "21.maj"

- 1. Lena Vučević**
  - 2. Lazar Vidaković**
  - 3. Sergej Volkov**
  - 4. Lazar Živković**
  - 5. Maša Jovanić**
  - 6. Itana Knežević**
  - 7. Teodora Kostić**
  - 8. Lena Krnjević**
  - 9. Adelina Kukaj**
  - 10. Albina Kukaj**
  - 11. Anja Matić**
  - 12. Tamara Milutinović**
  - 13. Gabrijela Mihajlović**
  - 14. Andrijana Mrdak**
  - 15. Matija Marković**
  - 16. Maša Mušović**
  - 17. Dunja Nišavić**
  - 18. Lea Piranić**
  - 19. Tarik Prekić**
  - 20. Petar Radovanović**
  - 21. Lana Radonjić**
  - 22. Teodora Rosandić**
  - 23. Nevena Sekulić**
  - 24. Nikola Čelebić**
-

NASA

DIVNA

OKOLINA

LJEPOTA CRNE GORE

Od mora pa do gora, najljepša je Crna Gora.

Njena brda i doline, zelene se od miline.

Naša brda, naše ptice, krase njeno lijepo lice.

I oblaci što nadlijeću, čude se njenoj ljepoti dok prolijeću.

Crna Goro kapljo vode, ti si naš bog slobode.

Ponosito stojiš voljena i hrabra, zemljo moja jedina i draga.

Plovim ka jugu mome drugu, volim da pređem gore

i stignem na plavo more.

Crna Goro moja domovino, tvoje planine i klanci,

Sjajno Sunce obasjava svaki tvoj grad

uz tebe ću Crna Goro vječno biti mlad.

Sva tvoja ljepota liči na najljepšu bajku,

Na Lovčenu Njegoš živi, toj se ljepoti cio svijet divi

Crna Goro najljepša zemlja ti si, volimo te svi mi.

(Projektirani rad - nastao u grupi)

Matija, Lazar Ž. Tamara, Sergej, Petar, Lana i Lena K.

DAN U PRIRODI

Ja i moja porodica često pravimo izlete u prirodu. Ovog puta odlučili smo da odemo na Verušu. Pamtim jedan doživljaj kada smo moj tata, sestre i brat išli u šumu koja se nalazi na uzvišenju. Šetali smo šumom i udisali svjež vazduh, osjećaj je bio predivan. Sve je bilo zeleno, čuo se cvrkut ptica, žubor potoka a opijao nas je miris šumskih borovnica, jagoda i malina. Usput smo sreli dječaka i djevojčicu koji su nas pozvali kod njih da se malo osvježimo i odmorimo. Njihov kuća bila je koliba kakvu sam prvi put vidjela. Ličila je na kućicu iz bajke. Kada smo krenuli kući usput smo brali šumsko voće, uživali u njihovom ukusu i smijali se mom bratu koji je zapeo i pao. Osjećala sam se veoma lijepo i srećno i željela bih da nešto slično ubrzo opet doživim.

LENA VUČEVIĆ

Ilustracija: Lana Radonjić

MOJ GRAD PODGORICA

To je ona. Očarala me na prvi pogled, opila pri prvom mirisu,
uvukla se polako u svaku poru moje kože.
Tu sam rođena, tu pripadam.
Kao vila na svojim krilima, prima sve koji požele,
pomaže svima kojima je to potrebno.
Dovoljno moderna da pruži sav užitak svojim građanima,
dovoljno stara da ih poduči crnogorskoj tradiciji i kulturi.
Okružena svojim brdima kao nekada davno vojskovođe
okružene svojim vojnicima, vodi me u budućnost,
bije bitke za svakog od nas pojedinačno, trudi se da se osjećamo voljeno.
Njene ulice uče me o našim precima,
o upornosti i izdržljivosti koji ima svaki kamen isklesan
u Staroj varoši našeg grada. Sahat kula pokazuje mi koliko već vjekova
ona je tu zbog nas, odolijeva svemu samo da bi najavila početak novog dana.
Njeni mostovi spajaju sve nas u jednu veliku porodicu,
njena brda čine štit i igrališta novih naraštaja,
njeni ljudi uče me mudrosti, njene rijeke donose novi život i nove priče.
Naša Podgorica je naše srce.
Vodimo računa o njoj i ona će o nama. Moje srce je moj grad Podgorica.

Itana Knežević

JESEN U MOM KRAJU

ZA JESEN U MOM KRAJU,
SVA DJECA ZNAJU.

LISTIĆI NA DRVETU UVELIKO SU ŽUTI,
A SPREMAJU SE I JAKNE I KAPUTI.

DOK NAPOLJU HLADNI VJETROVI VEJU,
SVA SE DJECA VESELE I SMEJU.

NEVENA SEKULIĆ IIIa

JESEN

DOŠLA JE JESEN
SMIJEŠI SE KESTEN.
TUŽAN JE ORAH
POSTAĆE SIROMAŠAN.
LIPA GA TJEŠI
I SLATKO MU SE SMIJEŠI.

MAŠA JOVANIĆ IIIa

JESEN

GLEDAJ SAMO, GLEDAJ TAMO.
STIGLA JESEN ŽUTA.
GLEDAJ TAMO, GLEDAJ SAMO
ŠTA SVE NOSI ISPOD TOG KAPUTA.

GLEDAJ SAMO, GLEDAJ TAMO.
LIJEPA JESEN ŽUTA NA
DAR NAM DONIJELA
MNOGO, MNOGO VOĆA,
KOME SE NAJVIŠE RADUJE
MOJ BRAT BOĆA.

MATIJA MARKOVIĆ IIIa

DOŽIVLJAJ SA PUTOVANJA

Ja volim putovanja zato što mi je na njima zanimljivo jer vidim što dosada nijesam imao priliku. Ovog ljeta sam putovao u Sloveniju. To je divna zemlja, ali ja posebno pamtim kad sam bio u jedan njihov Akva park. Bio sam nestrpljiv i uzbuđen. Ušao sam u taj ogromni kompleks i čuo ljude i djecu kako viču od uzbuđenja dok se spuštaju niz tobogane. Akva park je smješten na jednoj ogromnoj livadi. Okružen je brdima i lijepom prirodom. Ima pet bazena, tobogane za različite uzraste, igraonice za malu djecu, restorane. U njemu se čuje: smijeh, veselje i radost djece. I ja sam bio srećan. Kupao sam se i spuštao niz razne tobogane. Najveći izazov mi je bio tobogan Kobra, niz koji se spuštaju uglavnom odrasli. Prvi put me je bilo strah da se spustim, ali kada sam uspio bio sam presrećan. Spuštao sam se po jednom svakog dana. Uživao sam i bio ponosan na sebe tih dana. Zato mi je ovo jedan od najljepših doživljaja sa putovanja.

Petar Radovanović

Ilustracija: Lena Krnjević

Sunce

Sunce je veliko i sjajno. Ono je žute boje. Jako je toplo i veselo. Svako jutro nas budi, svojim zracima nas grije. Kad sija tokom ljeta možemo da idemo na more.

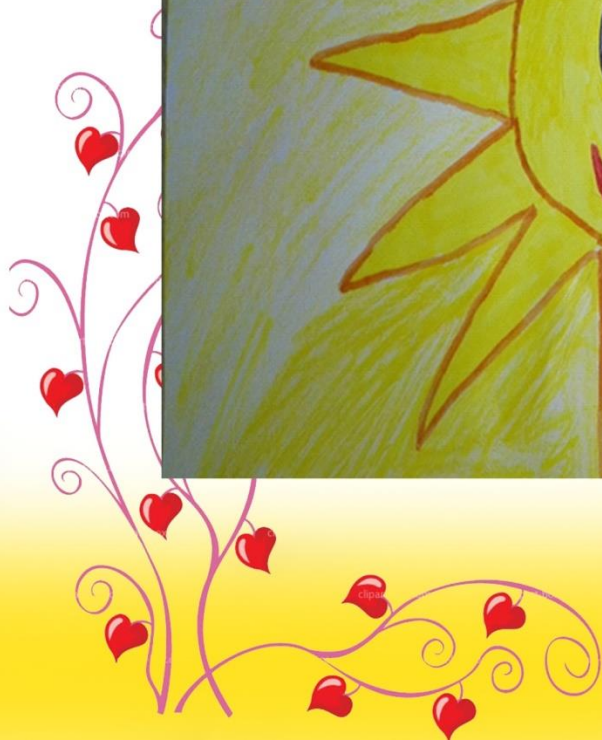
S proljeća pomaže biljkama da porastu, cvijeću da procvjeta i travi da bude zelena. Zimi nam posebno prija kad pusti koji zrak iza oblaka.

Uvijek donosi nešto dobro, zato ga ja puno volim.

Matić Anja Ila

Ilustracija: Tamara Milutinović

PISMO SJEVERCU

Dragi vjetre,

Ja znam da ti možeš da budeš dobar kao naše Sunce.

Ako bi ti nama pružio lagan i lijep povjetarac, svi bi te voljeli i uživali u tvom milovanju.

Ako želiš da budeš voljen, onda moraš i ti nas voljeti i poštovati, jer se dobro dobrim vraća.

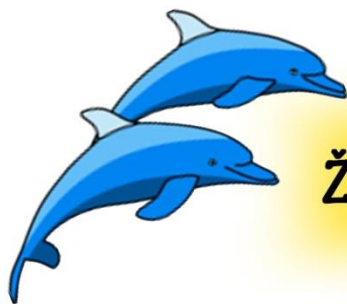
Molim te dođi što prije da rastjeraš oblake, da se igramo zajedno na suncu.

Teodora Kostić lia

Ilustracija: Adelina Kukaj

Životinja koju volim

Delfini su veoma zanimljive životinje, veoma umiljate, tako da je teško vjerovati da su i oni jedna vrsta kitova. Za njih me veže njihov način slobodnog života, miroljubivost i sklonost da pomažu ljudima. Žive grupno u jatima u morima i okeanima. Vole da prate brodove. Njihova leđa su crna, a trbuh je bijele boje. Pomoću peraja i repa, koji je u obliku polumjeseca, mogu postići brzinu od 60 km/ h. Vjeruje se da puštaju glasove i da se zvučnim obavještenjima sporazumijevaju. Hrane se najčešće ribom i hranom koju mornari bacaju sa brodova, koje oni sa zadovoljstvom prate. Vrlo lako se mogu dresirati i poslušni su. Mogu biti dužine do 3 m, dok su im glave neobično male, ali su vrlo snažni. Njihov način života u jatima omogućava im veću sigurnost života u nesigurnim vodama mora i okeana. Delfine mnogo volim, jer je lako zaključiti da su to: slobodne, miroljubive, snažne, brze i humane životinje.

pripremio: Sergej Volkov

**I MI
IMAMO
SVOJE
BAJKE**

HRABRA PRINCEZA

Bio jednom jedan kralj koji je imao tri ćerke. Pored njegovog kraljevstva nalazila se velika močvara u kojoj je živjelo strašno čudovište. Jednoga dana dok su princeze šetale po dvorištu doletje čudovište i ote najstariju princezu. Kralj je odmah poslao vojnike u močvaru da je pronađu. Tražili su je danima bez uspjeha. Najmlađa princeza je bila najpametnija odlučila da sama spasi sestru. Pošla je u dvorište i čekala da ponovo dođe čudovište. Poslije nekog vremena čudovište se stvarno pojavi, ugrabi princezu i odnese je u močvaru. Prodoše kroz staro deblo i udoše u njegovu jazbinu. Tamo ugleda sestru i još nekoliko djevojaka i reče im da će ih spasiti samo ako ne budu paničile. Naveče princeza počela pjevati divne uspavanke. Čudovište se prevari i zaspalo. Kada je to vidjela starija sestra uzela nož i ubila čudovište. Stoga trena otvorila se tajni prolaz i djevojke izađoše iz močvare.

Teodora Rosandić IIIa

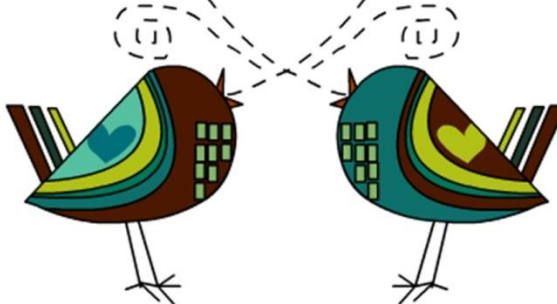

DVIJE PTICE

Bio jednom jedan seljak koji je imao 3 kćerke. Poslije nekoliko godina mu je umrla žena, tako da se oženio drugom. Jednog dana seljak je otišao u daleku zemlju da radi i zaradi mnogo novca. Njegove kćerke su ostale sa novom mamom. Ali ona ih nije voljela, naročito joj je smetala najmlađa- najljepša djevojčica. Maćeha je zato rekla najmlađoj da pobere sve jabuke do večeri. Brala je cijeli dan i pred kraj dana je shvatila da nije pobrala ni pola jabuka, pa se zaplakala. Dvije ptice su došle do nje i pitale je zašto plače. Djevojčica im je ispričala šta je muči. Ptice su je utješile i rekle da će joj pomoći da sve poberu do večeri. Tako je i bilo. Zlobna maćeha se čudila kako je to uspjela i počela smišljati novu pakost. Sjutra dan je maćaha poslala srednju ćerku da odvoji zlere od nezrelih jabuka. Jabuka je bilo mnogo i znala je da neće stići, pa je u panici počela plakati. Njene suze privukle su dvije ptice. Pitale su je šta je muči i pomogle joj da odradi svoj zadatak, kako je zlobna maćaha ne bi tužila tati. Narednog dana maćeha ih sve tri pošalje u šumu same i nezaštićene da poberu bobice. Bile su izgubljene i tužne, nijesu razlikovale koje su bobice otrovne, a koje nijesu. Opet su im pomogle ptice. Djevojčice su osjećale veliku zahvalnost. One nijesu znale da ih je maćaha pratila i shvatila da im ptice pomažu. Kada se njen muž vratio maćaha mu je rekla da mora da se oslobodi ptica jer im uništavaju žito. Najmlađa ćerka je to slučajno čula i dok su svi spavali iskrala se iz kuće i otišla u šumu da upozori svoje prijateljice. Ujutro je tata vidio da je najmlađa ćerka nestala i strašno se zabrinuo. Otišao je u šumu sa ostale dvije kćerke da je traži ali je nijesu mogli naći. Odjednom se čovjek nađe pred velikom grupom ptica. Vidio je da su nekog pokrile lišćem. Zagledao se i prepoznao svoju ćerku. Ona mu je objasnila kako ih je maćaha maltretirala i kako su im ptice pomagale. Zamolio je da im se vrati a on će riješiti situaciju sa tom ženom. Otac je otjerao zlu maćehu i oženio se drugom ženom koja je lijepo brinula o djevojčicama. Živjeli su srećno i složno mnogo godina.

Nevena Sekulić III a

Ilustracija: Lena Krnjević

SFINGA

Ilustracija: Dunja Nišavić

Ja i moj brat Đorđe imamo jednog kućnog ljubimca,
koji je veoma neobičan. On ima glavu dječaka, a tijelo lava. Zovemo ga Sfinga.
Sfinga nam dolazi svake večeri kad legnemo u krevet.
Pojašemo na njegova jaka leđa i krećemo u pustolovine.
Sinoć smo šetali obalom Nila i gledali krokodile kako vrebaju svoj plijen.
Tako nas iz noći u noć Sfinga vodi na razna mjesta. Bili smo do
piramida i kod faraona. Sfinga je znao svakog.
Jedino mi je žao što je on moj i Đorđev noćni ljubimac, jer svako
jutro sa svitanjem on nestane. Vjerovatno i njemu dođe vrijeme za odmor.

Lazar Vidaković IIIa

OSOBE

KOJE

ISPUNJAVAJU

NAŠ

ŽIVOT

Majka- moja najveća ljubav

Moja mama je najbolja na svijetu.

Ona je moj najiskreniji prijatelj koji me neće nikada iznevjeriti.

Mama će uvijek biti tu za mene u najtežim trenucima.

Ako mi ponekad viče to radi zato što me voli, jer ne želi da skrenem na pogrešan put.

Budi me osmijehom i zagrljajem. Kad sam ljuta ona me razgovorom razveseli.

Moja mama je moj anđeo čuvar, čuva me i noću i danju.

Ona je moj uzor i voljela bih da sam uspješna kao ona. Ja imam svu njenu ljubav i ona moju.

Moja mama je moja najveća ljubav.

Andrijana Mrdak

OSOBA KOJA ME INSPIRIŠE

Okolo mene je uvijek mnogo osoba koje volim i sa kojim provodim puno vremena.

Ali osoba koja me najviše motiviše je moja mama.

Ona ima dugu braon kosu, braon oči i zove se Mirjana. Ima 32 godine i puno je volim.

Moja mama ima nježne ruke kojima mi briše suze kada sam tužna.

Kad ima nekih problema ona to sakrije da se ne bismo sjekirali.

Uvijek mi pomaže u sređivanju sobe. Kada sam srećna i ona je.

Kad imam neki problem ona je tu da popriča sa mnom.

Uvijek vježba sa mnom za kontrolni. Kada dobijem lošu ocjenu ona me tješi da ću je popraviti.

Voljela bih kad odrastem da budem kao ona, jer je ona osoba koju poštujem i volim, osoba koja me svakodnevno inspiriše.

Teodora Kostić

MOJ ĐED

Moj đed se zove Đoko, živi u Sutomoru.

On je visok, nema još uvijek bore ali je sijed.

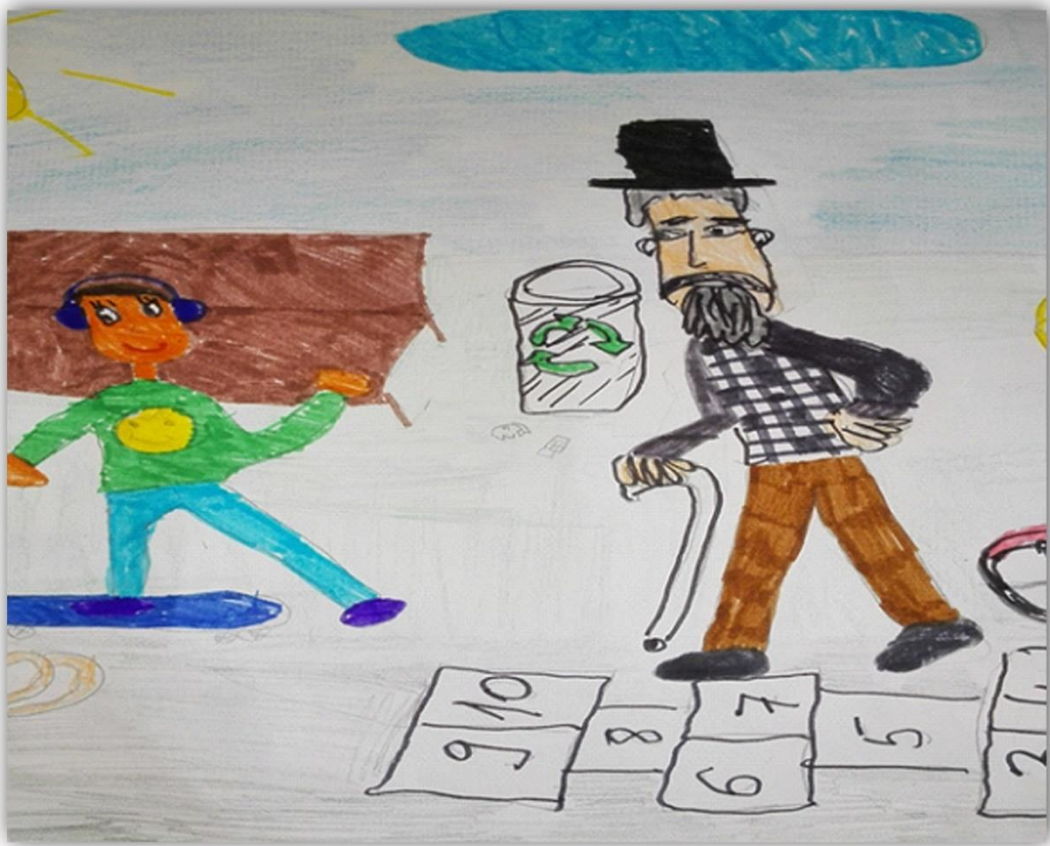
Njegove oči su plave boje. Dobar je prema meni.

Vedar je i dosjetljiv, a popodne pospan.

Hrani se zdravo i voli da šeta, vrlo je pokretan.

Svog zanimljivog đeda Đoka puno volim.

Itana Knežević Ila

Ilustracija: Maša Jovanić

UČITELJICA

Učiteljica ste velikog srca

I uživam u osmjesima s vašeg lica.

Odlično nas učite,
strpljenja za nas puno imate.

Ponekad nas grdite
ali uglavnom nas volite.

Uvijek nas razveselite
ponekad se šalite.

Svoju dobrotu nam
beskrajno darujete.

Našim uspjesima se veselite,

svaki dan sa vama je divan,

lijep, maštovit i zabavan.

Lijepi ste kao cvijet,

divi vam se cijeli svijet

učiteljica ste za pet.

LENA VUČEVIĆ

MOJA PORODICA

PORODICA MOJA FINA
MAMA, ĆERKA I
DVA SINA.

DA SE VOLI
TO MI TREBA,
DA ME VOLE
SVE DO NEBA.

S PORODICOM
NIJESI SAM.
IMAŠ SVAKI DAN.
DA RASTEMO
S NJIMA MI
PORODICO ŽIVJELI!!!

LANA RADONJIĆ IIIa

ilustracija: Albina Kukaj

U KRUGU PORODICE

MOJU SLOŽNU PORODICU ČINE:
MAMA, TATA, JA I SEKA,
A TU SU UVEK BAKA I DEKA.

NAĐA JE MOJA MALA SEKA
I ONA STALNO SKAČE PO KUĆI
KAO DA JE NEKI ZEKA.

LEPO JE MORE,
LEPE SU ULICE PODGORICE,
A JA SE NAJLEPŠE OSEĆAM
U KRUGU SVOJE PORODICE.

LENA KRNJEVIĆ

LJUBAV,

SREĆA I ŠALA,

POŽRTVOVANJE

LJUBAV

Ljubav je nešto najvažnije u mom životu.
Zato što bez nje ne bih mogao da živim.
Za mene je ljubav kad ja volim majku i ona voli mene,
kad volim tatu i brata a oni vole mene.
Bez ljubavi svijet ne bi mogao da funkcioniše.
Bez nje ne bi bilo ni ptica, ni kiflica slatkih, bujnih a ni cvijeća šarenog.
Bez nje bi cio svijet bio pun mržnje i okrutnosti.
Ljubav nam je podarila cio naš svijet
i naš život pun ljubavi i sreće.

Lazar Vidaković

Ilustracija: Mušović Maša

SREĆA

Sreća je najveća s proljeća
kad se od sreće i cvjet uveća.

Od sreće i drveće slaviće
i na grani pupoljke razviće.

I sreća je svakog grmića
da bude kuća zečića i ježića.

Lazar Živković

VOLIM

VOLIM KAD MI TATA
CRTA NEBO I PTICE
I KAD MAMIN SMIJEŠAK
NA MOJE PREĐE LICE.
VOLIM KAD MI TATA
UBERE CVIJET PLAVI
I KAD ME NJEŽNO MAMA
MILUJE PO GLAVI.

TAMARA MILUTINOVIĆ IIIa

SREĆA

Mnogi misle da je sreća
jedna puna para vreća.
Ja ne mislim tako da je
reći ću vam sreća šta je!

Sreća to je porodica
i njena topla lica.
Sreća to je biti zdrav,
koracati pošten, prav.
Svi drugari, dobri, pravi,
bake, deke, braca, sestre.
To je sreća valjda znate
I srećne vas zvijezde prate.

Lana Radonjić Iva

PRVI DAN JE ŠKOLE

SREĆNA JE LOLA
JER JE ŠKOLA NOVA.
ZVONO ZVONI
LOLU ZOVE
NA ČASOVE NOVE
PRVI DAN JE ŠKOLE.

LEA PIRANIĆ IIIa

ŠKOLA

Škola je naše obrazovanje,
učimo, igramo se, stičemo
novo znanje.

Škola nas uči, a ne muči,
ona je lijepa i čista,
puna velikih đaka i prvaka.

U školi je sve raspjevano,
a ne kao kod spavalica uspavano.

Najveća sreća u školi je petica,
kao kad je raspjevana ptica.

Naša škola je pravi raj

(pjesma nastala u centru za pisanje- grupna)

Neobičan događaj

Probudio sam se ovog jutra s osjećanjem da će se desiti nešto neobično. Ova subota je bila kao svaka druga. Radio sam uobičajne poslove. Krenuo sam napolje i uzeo bicikl. Vozio sam i stao sam na pješački prelaz. Pored mene je stajala baka na rolerima. Želio sam da je upoznam, zato sam joj prišao. Ispričala mi je da je iz Podgorice, ali da je dugo živjela u Meksiku- gdje je i naučila da vozi. Od toga dana često se vozimo zajedno- ona na rolerima, ja na biciklu. Bez obzira na godine i koliko smo stari uvijek je važno da uživamo u životu.

Tarik Prekić

Šaljiva pjesma

Jedan dječak žuti,
što se stalno ljuti,
voli čokoladu
i marmeladu.
On stalno spava
i voli da sanja.
U snu mu je muka,
jer sanja zlog vuka.

Hajde, izađi- neko mu veli,
vuk je odlučio iz tvog sna da se seli.
Kad se probudi sve od staha baca,
a drugi mu kažu da je faca.

Odjednom ugleda nešto se iza zavjese trese,
što god to bilo ima rese.

Da li je to duh ili isti onaj vuk
što se sakrio i govori „huh“ ?

Svi se pitaju šta je to,
a ja vam mogu reći-
to je jedan zec u vreći!

Anja Matić, Lazar Vidaković, Tarik Prekić, Gabrijela Mihajlović, Teodora Kostić i Nevena Sekulić

Lijep dan na bazenu

Mama i tata su odlučili da nas vode na bazen u hotel „Aria“. Ja i moja mala sestra bili smo oduševljeni. Majka je spakovala kremu za sunčanje, peškire, grickalice i sokiće. Kad smo uplatili ulaznicu za bazen dali su nam narukvicu kojom možemo naručiti piće. Prošli smo kroz svlačionicu i presvukli smo se u kabini. Bazen je bio plave boje. Imao je plitki dio za bebe, drugi dio je bio malo dublji- za veliku djecu, a treći dio je bio za odrasle. Po sredini je bio drveni most, kod mostića šank, a u dubljem dijelu metalne stolice. Oko bazena bilo je puno ležaljki i suncobrana. Ja sam se kupao, a moju sestru je pazila mama. Već je bilo osam sati i morali smo da idemo, jer se bazen zatvara. Majka je pozvala đeda da nas vrati kući.

Meni je ovaj doživljaj bio super, jedva sam čekao sljedeći izlet.

NIKOLA ČELEBIĆ

Pomogla sam drugu u nevolji

Juče sam sa Tarikom igrala lopte oko zgrade. Bilo nam je baš zabavno.

Međutim, u jednom trenutku Tarik se spotakao i pao. Povrijedio je nogu. Nije mogao da ustane, pa sam mu ja pomogla da to učini. Uzela sam flašicu vode i oprala ranu. Zatim smo zajedno otišli do njegove kuće.

Njegova mama je bila zahvalna što sam mu pomogla, a ja sam bila srećna, jer povreda nije bila ozbiljna.

GABRIJELA MIHAJLOVIĆ IIIA

DRUGARI U NEVOLJI

Juče sam se igrao sa svojim drugarima u dvorištu zgrade. Većina nas je hodalo po niskom zidiću . Kada sam se okrenuo vidio sam da se Ivi Milica jure. Ivo se zatrčao, zapeo za Milicin roler i oborio na zemlju oboje. Milica se smijala, a Ivo se mrštio. Pritrčao sam da vidim treba li im pomoć . Djevojčica je bila dobro, a naš drug je uganuo nogu. Bio je uplašen, pomogao sam mu da ustanea ostali drugari su pozvali njegovog tatu da ga odvede do ljekara. Bio sam zabrinut, ali i srećan što smo bili tu da pomognemo Ivu. Njegov tata nam je zahvalio tako što nas je narednog vikenda sve odveo na sladoled.

Tarik Prekić Illa

Ilustracija: Andrijana Mrdak

Ako želite čitati o ljepoti
prirode, ljubavi,
drugarstvu, školi ili želite
putovati bajkom
uživajte uz
ovu knjigu.

Odjeljenje 4a – OŠ „21. Maj“
Podgorica, 2016. godina